

Vrăjitorul din Oz

după L. Frank Baum

A fost odată ca niciodată o fetiță pe nume Dorothy, care trăia în Kansas împreună cu unchiul și mătușa ei. Cei doi erau oameni foarte buni și muncitori și aveau un câine pe nume Toto. Dorothy îl iubea foarte mult, pentru că micul cățel o făcea să râdă în fiecare zi.

Te iubesc,
Toto!

Casa unchilor lui Dorothy se afla chiar acolo unde se întâlnesc vântul de miazăzi cu cel de miazănoapte, iar într-o dimineață, cerul aceluia loc se înnegri de tot. Unchiul și mătușa fetei reușiră să se ascundă în pivniță, dar Dorothy, deși înspăimântată, porni să-l caute pe Toto. Între timp, furtuna de afară se prefăcu într-un ciclon dezlănțuit, care smulse căsuța din temelii și o purtă o vreme pe sus. Aceasta se prăbuși apoi în locuri îndepărtate.

Când se trezi, Dorothy își dădu seama că furtuna se potolise. Deschizând ușa casei, văzu că se afla într-un loc frumos, plin cu pomi roditori, dar cu totul străin. Deodată, auzi o voce:

– Bine ai venit în Țara Altinezilor, unde te întâmpină toate florile și păsările! Îți mulțumim, casa ta a aterizat pe vrăjitoarea cea rea de la Răsărit și a omorât-o.

Dorothy văzu atunci că vorbise o fată foarte frumoasă, lângă care stăteau trei pitici.

Eu sunt
vrăjitoarea cea bună
de la Miazănoapte.

